

Halit Yozgat

Η οικογένεια Yozgat διηγείται:

Όταν γεννήθηκε ο Halit, ζούσαμε ακόμα στην Holländische Straße στο Κάσελ. Ήταν μικρούλης όταν γεννήθηκε, αλλά είχε πυκνά μαλλιά, μακριές βλεφαρίδες, έντονα φρύδια και όμορφα στρογγυλά μάγουλα. Οι νοσοκόμες στο νοσοκομείο ήθελαν να τον δείχνουν δεξιά κι αριστερά, επειδή ήταν τόσο όμορφο μωρό. [...].

Όταν αργότερα ο Halit ήταν να πάει στο σχολείο, αρχικά τον έβαλαν στο νηπιαγωγείο, επειδή ήταν ακόμα πολύ μικρόσωμος. Αλλά στη συνέχεια, κατάφερε να πηδήξει μισή τάξη. Του έκανε παρά πολύ κέφι η μάθηση και το αγαπημένο του μάθημα ήταν τα μαθηματικά. Όλα τα παιδιά της οικογένειάς μας είχαν κλίση στα μαθηματικά, την πήραν από τον πατέρα τους. Ο Halit λάτρευε επίσης να παίζει ποδόσφαιρο. Πήγαινε στο ίδιο σχολείο με τον καλύτερό του φίλο, τον Yunus. Φυσικά, δεν μιλούσε πολύ για τις παιδικές του σκανταλιές, αλλά πήγαινε στο τζαμί, αποστήθιζε πολλά αποσπάσματα από το Κοράνι και ήθελε να γίνει ιμάμης. [...].

Ο Halit έπαιρνε καλούς βαθμούς στο σχολείο, αλλά παρ' όλα αυτά το εγκατέλειψε μετά τη 10η τάξη για να πάει να δουλέψει. Μαζί με τον πατέρα μας άνοιξε ένα ίντερνετ καφέ. Ταυτόχρονα όμως, παρακολουθούσε βραδινά μαθήματα για να μπορέσει να πάρει το Abitur του. Πήγαινε στο απογευματινό σχολείο κάθε μέρα κατά τις 5 το απόγευμα, και οι γονείς μας τον αντικαθιστούσαν στο ίντερνετ καφέ. Όταν δολοφονήθηκε, είχε ήδη συμπληρώσει ενάμιση χρόνο στο απογευματινό σχολείο και ετοιμαζόταν να αποφοιτήσει. Άλλος μισός χρόνος και θα είχε το απολυτήριο στην τσέπη του. Δεν είχε ακόμη συζητήσει μαζί μας τα σχέδιά του μετά το Abitur, αλλά είμαστε σίγουροι ότι ήθελε να σπουδάσει πληροφορική. [...].

Ο Halit ήταν ένας γεμάτος χιούμορ, εξωστρεφής, έμπιστος, ευγενικός, εξυπηρετικός και στοργικός νέος. Θα μπορούσαμε να απαριθμήσουμε εκατοντάδες ακόμη σπουδαίες αρετές του, αλλά αυτό θα τον έκανε να μας λείπει ακόμη περισσότερο. Περνούσε πολύ χρόνο με τις ανιψιές του Buket και Burcu και τον ανιψιό του Cihan, τους προστάτευε και τους συμπαραστεκόταν. Μπορούσες να βασιστείς απόλυτα πάνω του. Μια φορά, όταν έπρεπε να βάλει τον ανιψιό του Cihan για ύπνο, τον κρατούσε στην αγκαλιά του για ώρες και δεν τον έβαζε στο κρεβάτι από φόβο μήπως τον ξυπνήσει. Τόσο τρυφερός ήταν.